

programokra így tud mindenki szabadon jelentkezni és akár más csoportokhoz is csatlakozni.

Tehát arra kérünk mindenkit, **hogyan regisztráljon a felületen.** Ehhez először létre kell hozni egy fiókot itt:

<https://registration-iec2020.hu/registration/pilgrim>,

majd a kapott ímél segítségével megerősíteni a regisztrációt. Néhány személyes adat megadásával a regisztráció kész. Ezt követően a csoport hozzáadása menüben kérjük, hogy jelentkezzen a Pestszentimrei RK Plébánia csoportjába. (CSOPORTKÓD: IEC-XNTJ) Végül a jegyvásárlás menüpontban lehet (ingyenes) jegyet váltani a nyitószentmisére és a záró szentmisére, a csoportkóddal egy szektorba kerülnek a jelentkezők. Lehetőség van ugyanezzel a regisztrációval más csoportokhoz is csatlakozni (család/közösség) valamint a többi programra is (ingyenes/fizetős) jegyet váltani.

Külön kiemelném a **Forráspontot**, melyre a **15 és 30 év közötti fiatalokat** várják; ennek a korosztálynak ez jelenthet igazán fontos, szép élményt!

Lehetőséget fogunk biztosítani papír alapon is a regisztrációra azoknak, akiknek nehézséget okoz a webes felületek kezelése. Erről bővebben a későbbi hirdetésekben lesz több információ.

A programokról bővebben <https://www.iec2020.hu/hu/program> oldalon lehet tájékozódni. A kongresszus programjain szükség lesz rengeteg **önkéntesre**. Erre nagy szeretettel biztatunk mindenkit! (De nem csak gimnazistáink, felnőttek jelentkezését is várják) Azok önkényeskedhetnek, akik 16. életévüket betöltik a kongresszus idejére. Az önkéntes programról itt lehet tájékozódni: <https://www.iec2020.hu/hu/onkentesseg> Az önkéntességre ezen a linken lehet jelentkezni: <https://onkentes.iec2020.hu/>

Úgy gondoljuk, egy ilyen szintű rendezvényen való szolgálat olyan életre szóló élmény lehetőségét hordozza magában, amit nem szabad kihagyni. Másrészt, ez a rendezvény értünk, nekünk szól, ki más, ha nem mi legyünk ott és tegyük a dolgunk.

Szeretettel a

NEK munkacsoport

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
(1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebanaia@gmail.com).
Felelős kiadó: Blanckenstein Miklós plébános. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter;
Honlap: www.pestszentimre.plebanaia.hu

Pestszentimrei Örömhír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XVIII. évfolyam 5. szám (142.) - 2021. május

Szenháromság

Ha a kívülálló valamit nem értenek a keresztény teológiából, az a Szenháromság. Hogy lehet három, ha egy, és ha egy, akkor mitől három? A történelem folyamán sokan tagadták a létét, még egy felekezet is született ebből, az unitáriusok. Valóban nehéz a tan lényegéhez hozzáférni, hiszen a megszokott támaszok itt nem segítenek: nincs ókori előképe, még ha néha hármasságokba is rendezték a rómaiak az istenszobraikat, annak semmi köze a valódi hármassághoz. És hallgat a filozófia is, bölcselkedéssel itt nem megyünk semmire.

A Szenháromság egy fénypászma, aminek világosságánál halandó szemünk bepillanthat Isten belső létmódjába, és megláthatjuk, hogy a

különbözőségekből hogyan formál egyiséget a szeretet. Teljes önatadás, feltétlen bizalom és engedelmség. Példa ez előttünk, biztatás arra, hogy ne féltsük véges kis földi integritásunkat, hanem merjünk mindent átadni és odaadni. Hogy merjünk szeretni, nem csak a gondosan megválogatott keveseket, de Isten valamenyi képmását, minden embert. Hogy felismerjük: különbözőségünk nem emel falakat közénk, ha jelen van a szeretet.

Jézus földi életében folyamatosan imádkozott: kommunikált az Atyával. Ezt tanítja nekünk is, az ima az, ami bekapcsol bennünket az élő szeretetbe. Persze nem a gépiesen ledarált, félig öntudatlan mondatok, hanem az a figyelem, amit a valódi szeretet vált ki.

Pünkösöd: a "lelki ember" születése

A hit állításai valamilyen módon mindig Istenre vonatkoznak. Mégis vannak a hitnek olyan állításai, amelyek nem magára Istenre vonatkoznak, hanem például arra az emberre, aki hisz. Pünkösöd kapcsán talán jogos a kérdés: hogyan változtat meg minket a Szentlélek eljövetele? Ki az az "új ember", aki pünkösdkor megszületik bennünk, kit nevezhetünk így: "lelki ember", a "homo spiritualis"? Mit jelent itt a jelző: "lelki"?

Szent Pál a keresztény életéről gyakran beszél úgy, mint egy belső harcról. Harc a lelki és a testi ember között. De más ellentéppárokkal is találkozunk nála: az új ill. a régi ember; Isten országa és a világ; Krisztus és Ádám; szabad istenfiúság és szolgálói lét. Ezek alapján a lelki ember valami új valóság bennünk – a Krisztussal való újjászületés által.

A lelki ember az, aki már Isten Országához tartozik, új teremtmény, Isten szabad gyermeke. De hát milyen ez az "új ember", akivé Krisztusban válunk kell? Mi az "ami volt" és "ami lett"? Mi a testi és a lelki ember közötti határvonal? Milyen részleteiben a lelki ember harca, hogy tagjaiban egészen a Lélek törvénye uralkodjon? Harc az átalakulásért, amelynek során a törvény szolgálói állapotából az istenfiúságra jutunk. Ennek a harcnak sokféle szakasza van a megtéréstől a tisztuláson és növekedésen át a lelki érettségig.

Fontos kihangsúlyozni, hogy itt a "lelki" jelző eredetileg a Szentlélekre utal. Lelki ember: akiben – a keresztség által – a Lélek lakik. Az európai hagyományokban ezt az eredeti jelentést fokozatosan átvette egy másik: a "lelki" ember eszerint az, akinek kiművelt belső világa, mély belső élete van. A "lelki dolgokban járatos". tehát "lelki ember". Ezt a jelentést nem kell teljesen elutasítanunk, de világosan látni kell: keresztény értelemben az a lelki ember, akiben Isten lelke lakik és akinek – épp ezért – Isten Lelkének vezérlete alatt, a benső élete átalakult, Krisztushoz hasonlóvá vált. Így a "krisztusi ember" épp azt jelenti, mint a "lelki ember". Az igazán "lelki" emberek a szentek – akiket az Egyház mint lelki mestereket is ajánl.

A lelkiélet során tehát elsősorban a Szentlélek ismeretére kell törekednünk. Ez azonban a hétköznapiakban csak úgy lehetséges, ha egyben a növekedő önismeretet újtját is járjuk. A lelki életre vonatkozó tudás: emberismeret, s istenismeret, és ezen túl az Isten és ember kapcsolatának ismerete.

Nagyon jellemző, hogy elsősorban az észak-amerikai pasztorál-pszichológia hatására ma "lelkiség" alatt elsősorban valamely személy vagy közösség belső világát, stílusát értjük. A közvélekedés nem veszi tehát komolyan azt a határvonalat, amely az emberi és isteni cselekvést elválasztja. A "lelki" dolgok alatt azonban elsősorban a "határon túlit", az isteni cselekvést kell értsük.

Pünkösdi csokigalamb

Pünkösöd fontos ünnepe a kereszténységnek, mégis kicsit méltatlanul szorul háttérbe a hétköznapi ember fejében. Vajon miért? Ugyanúgy többnapos ünnep, mint a karácsony és a húsvét, ugyanúgy legalább negyvennyolc órán keresztül zárva vannak a boltok, ami miatt az ünnepet megelőző szombaton gyakran láthatunk csordultig megrakott bevásárlókocsikat versenyezni a pénztárak előtt. Tervezhetünk hosszú hétvéges utazást, hiszen van egy állandó hétfő, ami fixen munkaszüneti nap. S bár mozgó ünnep, többnyire kedvező későtavaszi, kora nyári időjárási körülmények között ünnepelhetünk. A legkorábbi pünkösðvasárnap május 11-e lehet, legkésőbb pedig június 13-án virradhatunk pünkösð reggelre. A húsvéthoz hasonlóan népszokások és vidám játékok is kötődnek hozzá. Éppen beszédhetnénk a májusfát, csodálhatnánk a cucorkázó lányokat, és persze választhatnánk pünkösdi királyt.

Mi, városiak, nem tesszük. Nem gondolom, hogy a csokimikulások és nyuszitójások mintájára Szentlélek formájú csokigalambokat kellene osztogatnunk egymásnak, hogy valóban maradandó élmény legyen az ünnep. Másfelől kellene közelíteni.

Bevallom, hosszú évek óta nem igazán figyeltem a pünkösdre, idén végre tudatosan készültem rá. Vártam a Vigasztalót. Ezt a várakozást segített elmélyíteni, kicsit az ünnepre hangolódni, a szombati imaest,

melyen rég nem hallott gitáros énekeket daloltunk együtt, elméldedtünk a Szentírás szavaival, hálát adhattunk és megízleltük a csendet. A csendet, ami nem tud sok vagy kevés lenni. Cukrot nem tartalmaz, mégis édes és laktató. Kifejezetten kedvező élettani hatását életkortól függetlenül bárki megtapasztalhatja, nem kerül semmibe, energizáló, regeneráló, és azonnal fogyasztható. Azt hiszem, nem kell ide csokigalamb! (Gaál Édua)

NEK hírek

Kedves testvérek a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus sok szép és izgalmas programja közül, plébánia szinten a **nyitó szentmisén 2021.09.05. illetve a Szentatya által celebrált záró szentmisén 2021.09.12.** tudunk részt venni.

Emiatt szükséges, hogy mindannyian regisztráljunk a NEK-re. Bár elérhető egy csoportos regisztrációs felület, de végiggondolva a lehetőségeket arra jutottunk, mégis az egyéni regisztrációra kérünk mindenkit. Ezzel tudjuk biztosítani, hogy egyrészt senki ne legyen többször regisztrálva, másrészt a nyitómisén kívüli

Ökumené a házasságban

A házasságra felkészülni nehéz. Fiatalon tele vagyunk álmokkal, vágyakkal és lendülettel. Nehéz elképzelni ilyenkor, hogy milyen nehézségek jöhetnek. A férjem és én igyekeztünk minél több kihívásra felkészülni. Rengeteget beszélgettünk gyereknevelésről: hogy gondoljuk, milyen elvek vezetnek. Beszéltünk arról, milyen jövőt képzelünk el, milyen lakóhelyet, milyen életet.

Az első nagy kihívást azonban épp a hitünk jelentette. A férjem református, aki aktívan részt vett gyülekezete életében. Én római katolikusként szintén azok közé sorolom magam, akiknek fontos a felekezete. Az ökumené gyönyörű törekvés, de egy házasságban sokkal szorosabbra kell fogni az köteléket, mint felekezeti szinten. Kezdődtek a viták. Először a különbözőségekre koncentráltunk, próbáltuk kifejezni a hitvitákat, de csak elkeseredést hagyott maga után. Legalábbis, amíg mindezt önerőből tettük.

De Istenben az a csodálatos, hogy adott az nekünkbe pont az ilyen helyzetekre egy megoldókulcsot. A SZENTLELKET. Elkezdtünk imádkozni bölcsességért. Tudtuk, hogy mindenképp egységre kell jutnunk, és bízunk benne, hogy a Szentlélek segítségével sikerülhet is, hiszen a református és a katolikus egyház egy tőről fakad és közös cél felé mutat, az üdvösségre.

Isten erejéből olyan csodák történtek, ami csak boldogságot hagyott maga után, nyoma sem volt már a vitákat követő

elkeseredésnek. A református férjem közelebb vitt engem a Szűz Anyához, mint én magam bármikor is voltam. Persze tiszteltem Máriát, de csak messziről, formálisan. Együtt elkezdtük a Szűz Anyát megismerni, beszélgettünk róla. Mit érezhetett, ki lehetett ő? Mi a szerepe a mi üdvösségünkben? Így történt, hogy jött egy református, és egy hívő katolikussal összebarátkoztatta menyeyi Anyánkat!

Az első közös nagybőjti időszakban elmentünk keresztútra. A férjemet rendkívül megérintette, és bár azelőtt sose volt keresztúton, egyike lett a "kedvenc" szertartásainak.

Én az imádkozásban és a Biblia ismeretében fejlődtem általa. Gyermekként csodálatos imákat tanultam meg szüleimtől, de meglepetten tapasztaltam, hogy a református liturgiában saját gondolatokkal imádkoznak a lelkészek az istentisztelet közben. Esténként új imaformát vezettünk be. Egy rövid szakaszt olvastunk a Bibliából, és arról saját szavakkal elméltünk, imádkoztunk.

Persze a mai napig felbukkannak liturgikus, hitéleti és dogmatikai különbségek, de ez nem széthúzást hoz. Megtanultuk, hogyan építkezzünk belőlük: az új gondolatokról igyekszünk beszélgetni, elméltünk, beleássuk magunkat. Addig járjuk körbe, míg azt a szívmengető boldogságot meg nem tapasztaljuk, amit csak a Szentlélek által élhetünk meg. És ez általában el is érkezik. A házasság szentség, Isten nem hagyja magára benne a házastársakat! (Petriné Várnai Krisztina)

Hans Urs von Balthasar javasolja, hogy a szentek életének leírását ne pusztán történeti elbeszélésként fogjuk fel. Az a kérdés, hogy "Ki a szent?" Tehát nem az a helyes kérdésfelvetés, hogy mit tapasztalt, mit ért el vagy fogott föl – és hogy ebből mi a történetileg igazolható. "Ki a szent?" Olyasvalaki, akit Isten szeretete egészen birtokba vett, akinek az élettörténete már nem is a saját története, hanem isten Igéje által írt üdvtörténet. Ezért a szentek történetében azt kell meglátnunk, ami az életükben a kegyelem műve. Idézzük Balthasart: "Azt kellene előtérbe állítani, amit ő maguk előtérbe állítani akarnak, és amit előtérbe állítaniuk kell: a küldetésüket, azt ahogyan Krisztust és a szentírást értelmezték. Amit pedig háttérbe akartak szorítani, mert a háttérbe való, azt nekünk is ott kellene hagynunk: szegény alakjukat. (...) Ami a szentekben tökéletes, az elsősorban a küldetésük."

Johannes Cassianus a sivatagi remeték életét leírva beszél a bölcs belátás erényéről. A bölcs belátás megegyezik azzal, amit a Szentírás a bölcsesség alatt ért: jártasság, élettapasztalat és mély, érett bölcsesség az emberi élet és a lelki élet

legfontosabb kérdései terén. Cassianusnak van egy érdekes hasonlata a bölcs belátásról: a tapasztalt pénzváltók példája. "Ezek nagy tapasztalatuk és tudományuk folytán meg tudják állapítani, hogy a pénz tiszta aranyból, vagy mint közönségesen mondják, színaranyból van-e, avagy csak kevésbé égették ki tűzzel. Bölcs kutatásukat nem szedi rá az aranyozott, silány dénár sem, mely az arany ragyogó fényével az értékes pénzt igyekszik utánozni." A bölcs belátás tehát olyan tudás, melyre részint elsősorban személyes tapasztalat során jut el a bölcs, amelynek segítségével meg tudja különböztetni a valódit a hamistól, meg tudja különböztetni azt ami a lelki életben Istentől való - attól, ami nem Istentől való, ami "hamis".

Ehhez hasonló az, amit Szent Ignác megkülönböztetésnek nevez. A megkülönböztetés az az erény mellyel elbíráljuk, hogy egy döntéssel kapcsolatos gondolat vagy indítás Istentől származik vagy sem. Ignác szerint a megkülönböztetés erényéhez szükségesek a következők: az isteni kegyelem segítsége; Jézus életének és tanításának bensőséges ismerete; a gondolatok, érzések és belső indítások alapos tapasztalati ismerete

Mi jelent tehát, hogy valaki "lelki ember"? Aki ismeri a szentek bölcsességét, az ő példájukban tapasztalati módon keresi a választ arra, hogy mitől és hogyan lesz az ember "lelki".

Ez a "lelki tapasztalat" azonban a csak a hit, a hívő értelem számára valóságos,

egészen más, mint a modern természettudomány értelmében vet tapasztalat. Amikor például egy csodás gyógyulásról beszélünk, akkor maga a gyógyulás a természettudós számára tapasztalható lehet – azonban azt, hogy a gyógyulás "lelki eredetű", azaz hogy Isten Lelke okozta, azt sem cáfolni, sem igazolni nem tudja, mert számára nem tapasztalható.

Még egy dolgot szükséges itt kiemelni. Az, hogy az embert Isten Lelke, a Szentlélek "teszi lelkivé", az semmiképp sem jelenti azt, hogy az ember ebben ne venne tevőlegesen részt. A "lelki emberré válás" valójában együttműködés – a szó legteljesebb értelmében. A szentek életében is épp ezt látjuk: a Léleknek való engedelmesség, életünk átengedése az isteni cselekvés számára egyre szabadabbá teszi őket, egyre mélyebben és hitelesebben válnak önmagukká. A lelki emberben Isten működése mindenekelőtt azt okozza, hogy képességeik kibontakoznak, személyiségük érik, gyógyul. S legfőképp: hogy felismerik küldetésüket, amellest egész szabadságukkal elköteleződnek, benne hűségben és örömben helytállnak. Elnyerik Krisztus igáját: az istenfiúság szabadságát. A Lélek ugyanis nem akarja lerontani bennünk azt, akivé születésünkkel lettünk, hanem fel akarja emelni, ki akarja bontakoztatni, egészen szabaddá, egészen önmagává akarja tenni.

A "homo spiritualis", azaz a lelki ember egyben "homo christianus", azaz krisztusi

ember. Ha valóban "krisztusi", akkor "Krisztus-hordozó" is. A lelki ember, a "Lélekkel eltelt ember" az, aki "Krisztushordozó", Krisztust tudja vinni másokhoz, megjeleníteni a világban. *(Gábor atya)*

Én Istenben bízom

Sírva meséli a barátnőm, hogy az osztályába járó egyik kislánynak meghalt az édesapja a járványban. Kétségbeesetten ötletelünk, hogy lehetne hosszú távú védőhálót feszíteni a csonkán maradt család alá, hogy akkor is kapjanak támogatást, ha a megrendülés első hulláma lecseng, és elkopik a most felbuzdult segíteni akarás. És tudod – mondja –, nem elég ez a tragédia, de van az osztályban egy kislány, aki nap mint nap cirkuszt rendez, ordít, rátapos a maszklára, leönti, mindenkit ostobának nevez, aki hisz a járvány jelenlétében, már tanítani sem lehet tőle,

többször kénytelen voltam kiküldeni. Pár napja, amikor hazaindultam, az anyja elállta a kocsiával az utamat, és kikérte magának, ahogy az ő ártatlan, szelíd kilencéves kislányával bánok. Percekig szóhoz sem jutottam a kiabálásától, aztán csak csendesen annyit mondtam, hogy a fia osztálytársa épp most árvult meg abban a járványban, ami szerintünk nincs is. És tudod mit csinált erre? Nevetett. Mert ő Istenben bíz, őt nem érdekli a járvány.

Az utóbbi időben sokszor hallottam ezt a mondatot. Egy ismerősöm is ezt vágta az arcomba, amikor felajánlottam neki, hogy segítek regisztrálni az oltásra. Neki az nem kell, mert ő Istenben bíz, és úgyis az fog történni, ami meg van írva.

Hát nem. Isten nem bábjátékos, mi pedig nem vagyunk dróton rángatott bábfigurák. Szabad akaratom van, a saját sorsunk alakulásába van beleszólásunk, és ezzel együtt felelősségünk is.

“Én Istenben bízom” – mondják, pedig kusza ezoterikus maszlagból, csillagjós-lásból gyúrnak össze azt a bábványt, amit imádnak, és leöntik a bibliai nyelvezettel.

Végtelenül kényelmes valláspótlék, hiszen az ember felelőssége teljesen hiányzik ebből a tákalmányból. Mert így bűn sincs és bűnös ember sem, hiszen csak az történik, ami “meg van írva”, tehetek-e másképp? Isten végtelenül jó, emberszerető, járvány pedig nincs, mert az nem fér össze a jóságával, vagy ha mégis van (mert már végképp nem lehet tagadni), akkor az engem nem érint, hiszen én hiszek, bízom benne. E tetszetős tévtanok azért nagyon veszélyesek, mert olyan állításokkal érvelnek, amelyek egyébként hitünk pillérei, csak éppen eltorzítva, kifordítva értelmezik őket. Mert Istenben bízni, az életünket rábízni nem azt jelenti, hogy erre hivatkozva tehetek, amit akarok, a jó öreg kaporszakállú majd intézkedik, ha bajba kerülnek. A “meg van írva” prófécia nem azt jelenti, hogy az idők kezdetétől az idők végéig minden emberi cselekvés rögzítve van, mint egy filmforgatókönyv, mi csak eljártunk benne a ránk osztott szerepet.

“Én Istenben bízom” – igen, én is, de nem a horoszkópos bábványban, aki megirt előre mindent a csillagokba, hanem az Atyában, aki Megváltót küldött értem, a Fiúban, aki meghalt, hogy én élhessek, és a Szentlélekben, akinek kiáradó szeretete nélkül elsovadna a világ. Abban az Istenben bízom, aki méltatlanságom ellenére felemel, feladatot bíz rám, aki gyermekévé fogad. Hogy lehet Hozzá fogható a bábjátékos bábvány? *(BD)*